

Vid slutet av kyrkoåret hör vi allt oftare Herrens förmaningar. Han liksom höjer pek fingret och säger: Var goda, vänliga, rättvisa! Var beredda! Ni vet inte när ert liv är slut och ni ska stå inför domaren. Där ska ni avlägga räkenskap.

Det är viktigt att vi hör dessa allvarliga ord.

Liknelsen om de fem kloka och de fem oförståndiga unga flickorna är en sådan påminnelse om att vara beredd. Men kanske reagerar vi inte särskilt positivt när vi hör liknelsen. - Varför påminde de kloka flickorna inte sina kompisar att ta med olja? Varför är brudgummen så avvisande mot flickorna när de kommer för sent? Och är det bara de förståndiga, de som har framförhållning, som kommer till himlen?

Låt oss gå tillbaka till texten och upptäcka det glada budskapet i liknelsen! Problemet är inte att brudgummen väntar sig tio lysande facklor som hälsar honom välkommen. Det är de fem tärnornas stolthet som inte vill medge sin svaghet. Rädslan att göra bort sig är större än vänskapen till brudgummen och förtroendet i hans tolerans. Därför vill de först köpa oljan och tända facklorna, och då kommer de för sent och ser att dörren är låst. Det är de själva som utesluter sig, med sin blandning av oförståndighet och perfektionism. Om de vid brudgummens ankomst hade stod där med slocknade facklor och tomma händer, skamfyllda men med glad förväntan inför bröllopfesten - da hade de mött förståelse hos brudgummen och varit välkomna.

Om vi ser så på liknelsen förstår vi kanske tre saker som är betydelsefulla för oss:

1. Det är nog inte så farligt att somna under vårt kristna liv, fast vi vill vara vakna. Vi kristna är också människor. Vi kan erfara tider av trötthet och tvivel, perioder där vi tyvärr inte är föredömliga Jesu lärjungar, stunder då vi inte är särskilt bra som kristna. Liknelsens brudgum förebrådde inte flickorna att de hade somnat och att de vaknade först i sista moment – lika generös är säkert Jesus Kristus, den himmelska brudgummen, mot oss ibland så halvdana, ofullkomliga kristna. Men vi måste vakna i god tid! Och det är – idag.

2. Det är dock bäst att under hela sitt liv vara beredd för den stunden då vi ska stå inför Herren. Det är bäst att alltid vara en god människa, att hjälpa dem som behöver en. Om vi dagligen ber, om vi varje söndag deltar i mässan, om vi regelbundet tar emot biktens sakrament, om vi anstränger oss att fördjupa vår tro – dvs om hela vår livsrytm är präglad av det kyrkliga livet och av evangeliets budskap – då kan vi med glädje (och ödmjukhet!) vänta på Herrens återkomst i härlighet. Då är vi inte rädda utan förväntansfulla att i dödens stund möta hans ansiktes ljus.
3. Det glada budskapet i dagens evangelium är en tröst: vi är välkomna när vi med glad förväntan vill möta Kristus, även om vi har tomma händer och om våra facklor inte längre brinner, även om vi är något sömntyngda och inte klarvakna. Gemenskapen med Gud är en gåva, den kan inte förtjänas. Vi bör lita på Guds generositet och barmhärtighet. Som den mest älskvärde fadern har overseende med barnets svagheter, så tar vår himmelske fader oss ofullkomliga barn i sina kärleksfulla armar och välkomnar oss svaga syndare.

För detta är Jesu Kristi budskap: "Barmhärtighet vill jag se och inte offer. Ty jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga utan syndare."